

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 384.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e110163/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

beror paa vedkommende Troppesædelings Beskæffelse, om Mødet skal have Sted naar eller først med næste Høst Rekrutter.

For dette Ankaar fringedes indseende de, der ikke udgjente Underofficerer og andre i Klasse med disse høiende Militaire, der have erholdt Stillingstillæbs og endaa haare i fuld Tjeneste.

Den, der har søgt sig, overgaar naar til Forskrifningen og bliver at behandle lige med dem, der have udgjent ved den høiende Høst.

Den, der allerede haare i Tjenesten som Soldat, kan ikke søge sig uden først Tillæbs, som han vil blive ham medbragt, naar den, der allerede søgt, er fuldkommen uudenbort ved den samme Waabenart og vil paatage sig et høit længere Tjenest, end Stilletten har tilbage.

§ 26.

Endst Regen, som har opnaat 18 Mars Alderen, men et endnu et endelig behandler paa Sætkonen, at frigtige sig for Krigstjeneste ved at søge sig, da han kun af Sætkonen begynder sig forløbs udførelsen (§ 17) og beretter alle en Mand overenskommende med de Regler, som indskrives i § 25.

§ 27.

Nummerering kan ske enten paa Sætkonen eller for vedkommende Troppesædning, naar den Mand, der ved Væbningen erholdt det lavere Nummer, af Sætkonen eller Troppesædningen erkendes at have de Gensker, som udfordres for at kunne søges for en Mand.

Bevægelse: Fra Udsagnet Side er der ved disse Paragraffer kun ved § 25 gjort en Bemærkning, som lader seet: "Indskrænkede Christenene og Stoffet" kunne ikke tillæbes denne Paragrafs Beskæffelse. Vi se nemlig, med Hensyn til Hovedindskrænkningerne, ingen væsentlig Forskel mellem den her omhandlede Stillingstret og den af de tidligere Beskæffelsestretter paa det Beskæffelsestret fraaude Beskæffelsestret, det vi formene, at hin, ligesaa som denne, vil forreffe det Eghedsprincip, der ligger til Grund for Bernepligten. Minneliggende, og at Stillingstretten i samme Grad som Beskæffelsestretten vil medføre, at den høiende Høst for en stor Del sammensættes af den fattigere Del af Befolkningen, og derved ikke alene vil giere Byden boblet selvig for de saa af de mere Dannede, der ikke maatte se sig stand til at udrøde den nødvendige Stillingstret, men ogsaa skaffe den gode moralske Indflydelse, man vende sig af at se unge dannede Menneker i de kongelige Kæffer. Vi tillæbe os derfor at foreslaae, at Udsagnet § 25 udgaare, og at, som følge heraf, det samme bliver Tillæbsret med §§ 26 og 27. Udsagnet's øvrige Medlemmer kunne ikke tillæbe det foresatte Minoritetsotium om Uiltraadeligheden af Stillingstret. Udsagnet formener iøvrigt, at Udsagnet, er ansat til Tjeneste i Paragrafens første Paragraf har til høie Ledelighed forandret til: "er indtraadt i Militair-Tjeneste", samt at den høie Sætning i første Paragraf forandret seet: "Stillingen bliver at berigtige enten for Sætkonen eller, efter dennes Afholdelse, for den paagældende Troppesædning". Med Hensyn til den i Paragrafens Slutning omhandlede Tillæbsret foresendes det, at den ma meddeles af Krigsministeriet, og at der derfor efter Ordet: "Tillæbsret" tilføies "af Krigsministeriet".

Som det vil sees, har Udsagnet's Hæder formener at maatte tillæbe Stillingstret, og man er derved tillæbs gaaet ud fra, at Stillingen er et nødvendigt Supplement til Ledretningen. Vi seer ved Stillingen vilde vilde sig i den praktiske Anvendelse som noget altsed Unuansigt. Sed om man vil forstaa Stillingen, kunde der navnlig vanskelig nøgtes Tillæbsret til den høiende Nummerering, til at Indskrænk, som haare i et høit høit til hinanden paatage sig Tjenesten, den ene for den anden, at den høit høit til Gæmpel maare høre sig til at paatage sig Tjeneste for en Væder, som har en Familie at forrige. Det har man antaget, under ingen Omstændigheder kunde nøgtes, og naar man først maatte indvømme dette, var man inde paa Stillingstret, og da maatte man ogsaa indvømme dette i sin fulde Udstrækning. Naar man indvømmer, at det er et Brud paa Eghedsprincipet, tror jeg ikke, dette er altsed begrundet; thi jeg tror, at man snarere kan fremstille Tingen seet, at det er en Stænding af Eghedsprincipet's Gjenemførelse i saadanne Dertil-

heder, at det vilde blive incoequent at gjenemføre det; og naar man har antaget, at Stillingen fulde indvære høiende paa Kæften, gjer man sig vist for overdrevene Forsiklinger om den Grad, i hvilken Stillingen vil blive denpillet. Dertil kommer, at Stillingen vil ofte bringe Kæften fordeles høiende Indskrænk, og Indskrænk, som navnlig med Hensyn til deres tidligere Stilling, vilde være langt høiende i Kæften end de fleste af dem, som have søgt dem; thi det vil vel som østet vilde dem, som har været naatte til høiende Ansvarelser, og som høiende paa Grund af deres Eghedsbeskæffelse vilde være bedre Ristende til at udføre den militaire Tjeneste, der vilde lade sig søge. Man har jo ogsaa indvemt ved Stillingen, at man ved den indvømmer Formuen for sine Væbning; men høiende man end vil indvære Kongeriget og Staten, kan man dog ikke, naar man ikke vil gaae ind paa en almindelig commonistif Indretning, lade, at den altid vil for nogen Vædering. Sed om man søgter Stilling, vilde Udsagnet af den militaire Tjeneste dog blive lettere for den Formuende end for den fattige. Udsagnet har høiende af disse og flere Grunde troet at kunde høie sig til Udsagnet i Hensende til Stillingen.

Den Forandring, som er foresaet af Udsagnet ved § 25, første Paragraf, at der indskrives "ansat til Tjeneste" fulde seet, "er indtraadt i militair Tjeneste" er begrundet i, at der ved Udsagnet "ansat til Tjeneste" haare været Spørgsmaal om, høiende det egentlig var at forstaae. Nøgtes er i samme Paragraf Slutningen foresaet forandret, høiende som det er, fordi man navnlig har troet, at ved "Arbeiden" maatte der i Udsagnet forstaae Arbeiden for vedkommende Troppesædning, altsaa et Tidvænt, som ligger dog den Tid, da Sætkonen høiende, og altsaa en Tid, da Sætkonen er østet, eller indvære de militaire Medlemmer af Sætkonen ikke ere tillæbe, og det kunde ikke godt gaae an at lade Berigtigelsen foresaet for Krigsministeriet og Amtmanden, som ere de eneste Medlemmer af Sætkonen, som blive tilbage paa Stedet. Endelig har man i Anledning af den i Slutningen af Paragrafen omhandlede Tillæbsret, som har udfordres for, at den, der allerede haare i Tjenesten som Soldat, kan søge sig, troet, at der tillige maatte haare, af hvem den fulde meddeles, og det har man da formener, maatte være af den øvrige militaire Autoritet.

Stokketh: Som høiende til den Minoritet af Udsagnet, som har foresaet Stilling og derfor antaget paa, at § 25 fulde være forstaaet, og som følge heraf ogsaa de 2 derpaa følgende Paragraffer, skal jeg tage mig den Frihed, noget nærmere at begrunde min høiende fra Minoriteten høiende Mening. Jeg har troet, at naar man saa gjentagende har høiende, at Bernepligten fulde almindeliggjeres, saa seer dette i Høiende af den Uri, der saa i, at en enkelt Klasse eller Stand i Staten fulde haare en Væder, som efter sin Natur udenbort haare høiende af enhver Statsborger. Jeg troede fremdeles, at man vilde høie Kæften ved i dens Kæffer at indbringe Høi af den mere dannede og mere formuende Klasse, for at disse ved deres høie Dannede og deres høie Intelligens fulde indvære forbeholdt paa den mindre Dannede.

Jeg mener, at i ingen af disse Hensender har Udsagnet, naar Stilling tillæbes, høiende Hensigten. Det kan det ikke nøgtes, at i formet Hensende er Bernepligten almindeliggjort; den høier ikke længer paa Bondestanden alene, men paa enhver Stand i Staten; men i Virkeligheden vil det dog være høiende, thi den vil i Virkeligheden kun komme til at høie paa den uformuende Klasse af Statsborgere, paa den, som ikke seer sig stand til at tilbringe den høiende ganske udydelige Sum, som vil udfordres til at søge en Mand for sig. Man har høiende, efter min Formening, taget Væden fra en Klasse i Staten, fra Bønden, og høiende den paa en anden Klasse, den Uformuende, en Klasse, som er fattig nok, og en Klasse, som i Sandhed ogsaa har Væder nok, saa at man, efter min Mening, ikke haare høie ogsaa ved denne Virkelighed at minde den om, at ogsaa her fulde Høie gjere Udsagnet. Det forekommer mig overhøiende, at der har været Møgher, fra hvilke man ikke skal kunne høie sig, og Kættigheder, som man ikke skal kunne høie sig for Høie, og at den Vilgt at værne om sit Fædreland høiende til disse. Jeg maare i den Hensende ogsaa gjere opmærksom